

O, diktör məktəbinin yaradıcılarındandır

O, bir zamanlar coxlarının kumiri idi. İnsanlar televizorun düyməsini basıb həsrətlə ekranın işıqlanacağı, Rafiqin səsini eşidəcəkləri, gülər üzünü görəcəkləri anı gözləyirdilər. Onda televiziyyalar indiki kimi deyildi. Ədəb-ərkan, danışq mədəniyyəti, sözün dəyəri var idi. Gərək diktör da özü-nə, sözün qiymət verə bilən adam olaydı. Onun səs tembri, danışq tərzi, baxışı başqa bir aləm idi. Onu Azərbaycan televiziyanın siması da adlandırdılar...

Söhbət Xalq artisti, ömrünü uzun illər Azərbaycan televiziyasına həsr etmiş, böyük bir diktör məktəbinin yaranmasında xidmətləri olmuş Rafiq Hüseynovdan gedir.

Deyirlər, insanlar doğulduğu torpağa, qoyununda boy atıb böyüdüyü, havasını udub, suyunu içdiyi təbiətə bənzəyir. Rafiq Hüseynov 1946-ci il avqustun 4-də Şuşada anadan olub. Gözünü açıb başı buludlara dirənən əzəmətlə dağlar, sıldırıım qayalar görmüşdü. Şuşanın qəlbə rahatlıq gətirən havasını udub, ürəklərə sərinlik gətirən saf suyundan içib, duruluğunda saflaşmışdı. Böyüdükcə arzuları, diləkləri də artmışdı. Arzusu şərqşunas olmaq idi. Elə bu arzu ilə de orta məktəbi bitirdikdən sonra Bakıya gölmişdi. Lakin burada onun sənədlərini qəbul etməmişdilər.

Bakıda qalıb oxumaq, işləmək qərarına gəldi. Universitetə qəbul ola bilməyən gənc yaşamaq, dolanmaq üçün özünə iş axtarırdı. Tale elə getirir ki, Şuşadan Bakıya üz tutmuş 17 yaşında gənc bir iş elanına rast gəlir, Azərbaycan Televiziyasına üz tutur. Rafiq Hüseynov əmək fəaliyyətinə işıqcı kimi başlayır. Bəlkə də həyatı, insanları daha yaxşı tanımaq, hər şeyi olduğu kimi görmək üçün ona bu yolu keçmək, insanların üzünə, ürəyinə işıq salmaq lazım imiş... İki il Azərbaycan Televiziyasında işıqcı işləyən Rafiq Hüseynov bir müddət sonra diktörərər müsabiqəsinə dəvət edirlər. O, bu müsabiqədən uğurla keçir və 1966-ci ildən diktör kimi fəaliyyətə başlayır.

Rafiq Hüseynov peşəkarlığı ilə seçilən, işini sevən, ona bağlanan, öz üzərində çalışın, daim axtarışda olan, tamaşaçı ilə temas qurmağı bacaran, təkcə nitqi ilə deyil, işaret dilindən də

məhərətlə istifadə edə bilən nadir sənətkarlardan idi. O, keçmiş Sovet İttifaqında ən yaxşı diktörlardan biri idi. Dəfələrlə Moskvadən mərkəzi televiziyyadan iş təklifi alsa da, qəbul etməmişdi. İşinin ustası olan Rafiq Hüseynov işıqcılıqdan ali dərəcəli diktör səviyyəsinə qədər yüksələ bilmişdir.

Rafiq Hüseynovun işi yalnız diktörluqla, "hazır mətni" oxumaqla bitmirdi. Televiziyanın dublyaj studiyasının tərcümə etdiyi filmləri səsləndirir, müxtəlif verilişlərə aparacılıq edirdi. Onun "Şəki", "Ölü zona", "Fəryad", "Ailə" və bir sıra filmlərin səsləndirilməsində iştirakı adıçəkilən filmlərə gözəllik qatıb. Rafiq Hüseynovla xanımı Roza Tağıyevanın birlikdə aparıcıları "Mavi işıq" verilişi hələ də tamaşaçıların yaddaşındadır. Həyatını Azərbaycan Televiziyasına həsr edən Xalq artisti bir müddət AzTV-nin sədr müavini vəzifəsində də çalışıb. 1991-ci ildə Dövlət mükafatı alan Rafiq Hüseynov 2016-ci ildə Azərbaycan Kinematoqrafçılar İttifaqının təsis etdiyi mükafata da layiq görüllər. O, həmçinin professor elmi adını alıb.

Deyirlər ki, Tanrı bəzən sevdiyi insanları da sınığa çəkir. Tamaşaçıların sevimliyi, görkəmli televiziya ustası Rafiq Hüseynov ömrünün son illərini xərçəng xəstəliyi ilə mübarizədə keçirib. Təəssüf ki, 2017-ci il oktyabrın 26-da Almaniyanın Düsseldorf şəhərində xəstəliyə "təslim" olub.

Televiziya tamaşaçılarının qəlbində əbədi məskən salan, Azərbaycan diktör məktəbinin korifeylərindən olan Rafiq Hüseynovun məzəri sənətsevərlərin ziyarət yerlərindəndir.

*Elşən QƏNİYEV,
"Azərbaycan"*